

**DOWÓDCA GENERALNY
RODZAJÓW SIŁ ZBROJNYCH**

Egz. Nr *1*...

DGRSZ.IMW.ZM.OOF.0203.2021

DECYZJA Nr *270*

z dnia *25* LIS. 2021 2021 r.

Na podstawie art. 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm), – dalej zwanym k.p.a. oraz art. 23 ust. 4 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446) – po rozpatrzeniu odwołania p. Wojciecha BARTOSZYŃSKIEGO z dnia 6 września 2021 r. od decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r.

**utrzymuję w mocy
decyzję Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej
z dnia 1 września 2021 r.**

dotyczącą odmowy wyrażenia zgody
na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego
wskazanej przez p. Wojciecha Bartoszyńskiego we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r.

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2021 r. (data rejestracji w kancelarii - 30 lipca 2021 r.) p. Wojciech Bartoszyński skierował do Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej wniosek o ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego, tj. o ponowne wykorzystanie komórki mapy ENC PL5GDAŃSK, poprzez przekazanie informacji w postaci plików zgodnych ze standardem Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej IHO S-57, w aktualnej edycji ze wszystkimi poprawkami aktualnymi na dzień udostępnienia. Dodał, że cel ponownego wykorzystania jest niekomercyjny i służy realizacji jego hobby oraz wskazał adres e-mail (w.bartoszynski@post.pl.) do przekazania wnioskowanych informacji w postaci plików S-57.

W dniu 5 sierpnia 2021 r. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej działając w trybie art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego wezwał wyżej wymienionego do uzupełnienia braków formalnych wniosku w myśl art. 21 ust. 3 pkt 3 i 4 cyt. ustawy polegających na wskazaniu warunków, na jakich ma być ponownie wykorzystywana żądana informacja oraz celu ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności poprzez (jasne, konkretne) wskazanie dóbr, produktów lub usług. Wezwanie doręczono w dniu 12 sierpnia 2021 r.

W dniu 17 sierpnia 2021 r. (data rejestracji w kancelarii) p. Wojciech Bartoszyński uzupełnił wniosek i wskazał, że informacje chce wykorzystywać w celu niekomercyjnym, a na udostępnioną mapę zamierza nanieść uzyskane informacje o obiektach fizycznych interesujących żeglarzy (typu: sklep żeglarski, pralnia, prysznic, sklep spożywczy, punkt tankowania wody lub paliwa itp.) wraz z ich dokładną lokalizacją. Tak stworzony produkt chce dystrybuować bezpłatnie wśród żeglarzy lub innych osób zainteresowanych takim produktem. Udostępnienie będzie odbywać się za pośrednictwem sieci Internet (poprzez publikację na stronie www lub pocztą elektroniczną). Natomiast odnośnie warunków ponownego przekazania stwierdził, że żądana informacja nie została mu przekazana, ani nigdzie nie została udostępniona, wobec czego art. 21 ust. 3 cyt. ustawy nie ma zastosowania oraz stwierdził, że zgodnie z art. 13 cyt. ustawy informacje sektora publicznego – co do zasady – udostępnia się bezwarunkowo.

Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej decyzją z dnia 1 września 2021 r. odmówił p. Wojciechowi Bartoszyńskiemu wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego wskazanej we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r.

Za podstawę prawną decyzji przyjęto art. 24 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej wyjaśnił, że choć w myśl art. 5 cyt. ustawy każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, to realizacja tego prawa podlega ograniczeniom i odbywa się z pewnymi zastrzeżeniami oraz wskazał akty prawne regulujące działalność Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

Organ I instancji odnosząc się do żądania p. Wojciecha Bartoszyńskiego wskazał, że elektroniczne mapy nawigacyjne dla poszczególnych fragmentów obszarów morskich (tj. komórki ENC) są rozprowadzane poprzez międzynarodową sieć dystrybutorów i stanowią cyfrowy produkt hydrograficzny wytwarzany przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej oraz w sposób obszerny przedstawił zasady na jakich funkcjonują i są rozprowadzane komórki ENC. Podkreślił jednocześnie, że „przywołana we wniosku

p. W. Bartoszyńskiego komórka ENC stanowi mapę, którą można zakupić oraz, że strona domaga się udostępnienia ENC z pominięciem obowiązku zakupu licencji (wynikającego z zasad dystrybucji ENC ustalonych w umowie międzynarodowej łączącej Biuro Hydrograficzne z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii).

Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej dodatkowo podkreślił, że żądanie wnioskodawcy udostępnienia niezakodowanych ENC dystrybuowanych przez RENC PRIMAR służy wyłącznie pominięciu konieczności nabycia licencji niezbędnej do korzystania z tych danych, a w konsekwencji do uzyskania przedmiotu obrotu handlowego z naruszeniem umowy międzynarodowej łączącej Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii. Organ wyjaśnił ponadto, że stosownie do treści § 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. Nr 75, poz. 850) Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej jako państwowa służba w dziedzinie hydrografii i kartografii morskiej reprezentuje Rzeczpospolitą Polską w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz komitetach i grupach roboczych tej organizacji oraz wskazał przepisy regulujące działalność biura. Ponownie podkreślił, że wskazana powyżej dwustronna umowa międzynarodowa wprowadza odpłatność za korzystanie z ENC, co w jego ocenie nie stanowi novum na gruncie polskich rozwiązań prawnych dotyczących korzystania z innych rodzajów map (także tworzonych w systemie cyfrowych baz danych sporządzanych przez organy administracji) oraz, że Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej może przekazywać usługi ENC na podstawie krajowych licencji.

Zachowując termin ustawowy strona w dniu 6 września 2021 r. wniosła odwołanie od decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r. dotyczącej odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego wskazanej we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r. do Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych. Data wpływu do kancelarii – 17 września 2021 r.

W odwołaniu p. Wojciech Bartoszyński podnosi, iż w podstawie wydania decyzji niewłaściwie przywołano art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, a wskazując związek z art. 6 ust. 3 ustawy nie wskazano konkretnego przepisu, do którego odsyła omawiana regulacja.

Dodatkowo wyżej wymieniony kwestionuje uzasadnienie faktyczne i prawne decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r. twierdząc, że konwencje, które przywołał organ I instancji nie zakazują ponownego wykorzystania informacji, służących pierwotnie jako źródło do tworzenia oficjalnych wektorowych map nawigacyjnych. Następnie podważa zasadność przywołania Porozumienia dwustronnego między Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej

Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii z 2014 r., które w jego ocenie nie ma zastosowania w sprawie oraz rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. Nr 75, poz. 850).

Ponadto p. Wojciech Bartoszyński oświadcza, że posiada dostęp i możliwość korzystania z mapy PL5GDANS, że zapłacił za prawo korzystania z tej mapy, lecz licencja, na mocy której uzyskał dostęp wyklucza ponowne wykorzystanie tych danych oraz, że nie oczekuje bezpłatnego udostępnienia danych w celu ponownego wykorzystania.

Jednocześnie wyżej wymieniony żąda mapy tworzonej przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej na podstawie art. 41b ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Następnie p. Wojciech Bartoszyński stwierdził, że żądania uzupełnienia wniosku skierowane przez Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej nie miały w jego ocenie żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na zakończenie strona wnosi na podstawie art. 136 Kodeksu postępowania administracyjnego o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz przeprowadzenie dowodów w sprawie zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a. z:

- umów zawartych przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej dotyczących udostępnienia podmiotom niewymienionym w odnośnych przepisach komórek map w formacie S-57.

Uważa, że dowód pozwoli na stwierdzenie faktu udostępniania wnioskowanej informacji sektora publicznego w postaci plików w formacie IHO S-57, także innym niewymienionym w żadnych przepisach podmiotom: uczelniom, podmiotom prywatnym, firmom komercyjnym oraz innym niż wymienione w art. 41 b ust.1 pkt 7 i 8 oraz w art. 46 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. instytucjom rządowym;

- porozumienia dwustronnego między Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii na okoliczność, czy umowa ta zakazuje ponownego wykorzystania map cyfrowych w formacie S-57 produkowanych przez Biuro Hydrograficzne na podstawie prawa polskiego.

Wyżej wymieniony utrzymuje, że zwrócił się do podmiotu o udostępnienie tych dokumentów (w trybie dostępu do informacji publicznej), lecz takiej informacji nie otrzymał, wobec czego nie mógł załączyć ich do odwołania. Na zakończenie stwierdził, że podmiot zobowiązany nie chce zgodzić się na ponowne wykorzystanie wnioskowanych informacji, ignorując zasadę praworządności wyrażoną w art. 6 k.p.a. i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz wniósł o uchylenie decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r. oraz o orzeczenie o prawie do ponownego wykorzystania wnioskowanych informacji sektora publicznego.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania w trybie art. 132 k.p.a.

W dniu 22 września 2021 r. (data rejestracji w kancelarii) p. Wojciech Bartoszyński uzupełnił odwołanie informując, że na podstawie art. 10 k.p.a. chce brać czynny udział w postępowaniu przed wydaniem decyzji organu II instancji oraz wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wymieniony na podstawie art. 15 zzzzzn ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.) w zw. a art. 73 k.p.a. wystąpił o przesłanie stanowiska organu I instancji i innych dokumentów postępowania (poza tymi, które sporządził osobiście), a także o sukcesywne przesyłanie dokumentów, które będą pojawiały się w sprawie oraz wskazał adresy do przekazania wnioskowanych informacji w postaci dokumentu elektronicznego lub scanu (adres e-mail - w.bartoszynski@post.pl. lub na adres elektroniczny ePUAP:/wbartoszynski/domyslna).

Wychodząc na przeciw żądaniu strony, Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych w dniu 6 października 2021 r. przesłał do Inspektoratu Marynarki Wojennej w Gdyni dokumentację w sprawie odwołania od decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r. dotyczącej odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego wskazanej przez p. Wojciecha Bartoszyńskiego we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r.

W dniu 21 października 2021 r. organ II instancji zawiadomił stronę o możliwości zapoznania się z aktami sprawy w trybie art. 10 § 1 k.p.a., zakończeniu postępowania administracyjnego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia uzupełnienia przez stronę materiału zgromadzonego w sprawie oraz obowiązku zawiadomienia organu o każdej zmianie adresu.

W dniu 3 listopada 2021 r. p. Wojciech Bartoszyński zapoznał się z aktami sprawy i stwierdził brak metryki sprawy oraz brak dokumentacji dowodowej, o którą wnioskował.

Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych, jako organ II instancji, po zapoznaniu się z całością materiałów stwierdza, co następuje.

Na wstępie wyjaśnienia wymaga, że nie są zasadne sformułowane przez stronę zarzuty dotyczące powołania wadliwej podstawy prawnej decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r. Dokonując wnikliwej analizy ww. decyzji, zauważyć bowiem należy, że organ I instancji omyłkowo wskazał art. 24 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446), podczas

gdy z uzasadnienia decyzji jednoznacznie wywieść można stanowisko organu oraz, że rozstrzygnął sprawę faktycznie powołując się na art. 23 ust. 4 w zw. z art. 6 ust. 3 cyt. ustawy.

Podkreślić bowiem należy, że w myśl art. 23 ust. 4 cyt. ustawy podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, w przypadku gdy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 6. Stosownie do brzmienia art. 6 ust. 3 cyt. ustawy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji będących informacjami sektora publicznego, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw.

Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej przedstawił akty prawne normujące działalność organu oraz zasady przekazywania i udostępniania niekodowanych informacji ENC.

Przywołał ratyfikowaną przez Polskę w 1972 r. konwencję o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, sporządzoną w Monako dnia 3 maja 1967 r. (Dz. U. z 1973 r. Nr 11, poz. 78 oraz z 2016 r. poz. 1981), na mocy której utworzono Międzynarodowe Biuro Hydrograficzne (IHO) w celu przyczynienia się, aby nawigacja na całym świecie stała się łatwiejsza i bezpieczniejsza przez udoskonalenie map morskich i dokumentów nautycznych, które koordynuje w skali światowej ustanawianie standardów dotyczących wytwarzania danych hydrograficznych oraz świadczenia usług hydrograficznych. Zgodnie z art. XIII konwencji organizacja na terytorium każdego z Państw Członkowskich będzie korzystać, na podstawie porozumienia z zainteresowanym Państwem Członkowskim, z takich przywilejów i immunitetów, jakie mogą być niezbędne dla realizacji jej zadań i osiągnięcia celu. Wyżej wymieniony przywołał ponadto przepisy międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r., z późn. zm., SOLAS (Dz. U. z 2016 r. poz. 869 i 2029 oraz z 2017 r. poz. 142). Organ właściwie przywołał pkt 2 prawidła 2 rozdziału V „Bezpieczeństwo żeglugi” części 1 załącznika do konwencji SOLAS oraz prawidło 9 tego rozdziału dotyczące służb hydrograficznych. Zgodnie z pkt 2 wspomnianego prawidła 9 umawiające się Rządy powinny, tak dalece jak to możliwe, współpracować w prowadzeniu w najbardziej dogodny sposób (...) służb hydrograficznych (...). Nadmienić należy, że zasady przekazywania i udostępniania niekodowanych informacji ENC są określane w odpowiednich porozumieniach o współpracy realizowanych w ramach Krajowego Systemu Bezpieczeństwa Morskiego (KSMB). Dodatkowo wskazał umocowanie do działalności Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej wynikające z przepisów ustawy z dnia

21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234) i rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. Nr 75, poz. 850) oraz wskazał na porozumienie dwustronne między Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii, które obejmuje współpracę w zakresie funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC) zgodnie z rezolucją 1/1997 Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej. Organ I instancji wskazał ponadto, że Norweski Zarząd Map, Służba Hydrograficzna Norwegii sprzedaje ENC zabezpieczone w formacie IHO-63 (używając opracowanego przez IHO standardu S-63-schemat bezpieczeństwa danych) poprzez licencjonowanych dystrybutorów.

Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej w decyzji z dnia 1 września 2021 r. zgodnie z dyrektywą 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90) wyjaśnił dodatkowo określenie „dokument”, którego definicja nie uległa zmianie również w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56). Stosownie bowiem do treści art. 2 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 dokumentem jest dowolna treść niezależnie od jej nośnika (papier lub forma elektroniczna lub zapis dźwiękowy, wizualny bądź audiowizualny) lub dowolna część tej treści.

Przechodząc do zarzutów dotyczących pisma organu I instancji w sprawie uzupełnienia wniosku inicjującego postępowanie jako obarczonego brakami formalnym zauważyć należy, że organ dokonując oceny dokumentu skorzystał z przysługującego mu prawa w myśl art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. W odpowiedzi na wezwanie, strona wyjaśniła, że wnioskowana dokumentacja zostanie wykorzystana w celu niekomercyjnym, co szczegółowo przedstawiono powyżej, czyli nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony, że wniosek nie zawierał wspomnianych braków. Nadmienić należy, że wymóg wskazania celu ponownego wykorzystywania wynika wprost z treści art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r., a zarzut strony, że „żądanie uzupełnienia jedynie przedłużyło całą procedurę” jest nieuzasadniony.

Reasumując podkreślenia wymaga, że w świetle art. 41 a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234) Biuro Hydrograficzne Marynarki

Wojennej pełni zadania państwa związane z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej jako państwowa służba hydrograficzna i oznakowania nawigacyjnego w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, w tym także w zakresie tworzenia Światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (WEND).

Dodatkowo, na marginesie nadmienić należy, że w 2014 r. p. Wojciech Bartoszyński występował już do Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej o przekazanie plików komputerowych elektronicznej aktualnej bazy danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) dla polskich obszarów morskich w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W sprawie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku i wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 r. oddalił skargę, sygn. akt II SAB/Gd 62/14, a następnie Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt I OSK 1143/15 oddalił skargę kasacyjną (orzeczenie prawomocne - www.sip.lex.pl).

Jak podniósł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 17 grudnia 2014 r. w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej nie wprowadzono kompleksowej regulacji dotyczącej funkcjonowania Biura Hydrograficznego. W ocenie Sądu był to zamierzony zabieg ustawodawcy, ponieważ zasady funkcjonowania Biura Hydrograficznego związane z wykonywaniem przez nie obowiązków państwowej morskiej służby hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego przede wszystkim regulują umowy międzynarodowe. Natomiast z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej wynika, że przepisów tej ustawy nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej. (...). Zasady przekazywania i udostępniania takich niekodowanych ENC są określone w odpowiednich porozumieniach o współpracy podpisanych przez Szefa Biura i kierownictwo instytucji i służb działających w ramach KSBM. Takie udostępnienie ENC przewiduje umowa międzynarodowa zawarta przez Biuro Hydrograficzne z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii. Zgodnie bowiem z jej treścią, Biuro Hydrograficzne MW może na podstawie krajowych licencji przekazywać usługi ENC m.in. siłom obrony (vide pkt 4 umowy).

Odnosząc się natomiast do żądania strony przeprowadzenia dowodu zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a., w myśl którego żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy - organ odwoławczy po analizie sprawy, możliwości przekazania wnioskowanych komórek ENC w formacie S-57 uznał, że żądanie przeprowadzenia dowodu dla

wyjaśnienia okoliczności już bezspornie omówionych przez organ I instancji, tj. dotyczących udostępnienia żądanych komórek ENC w formacie S-57 – albowiem kwestia udostępniania żądanych plików została już rozstrzygnięta wskazanymi powyżej: prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku oraz wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego – uznał, że przedstawione żądanie nie zasługuje na uwzględnienie. Również kwestii umów zawieranych przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej z innymi podmiotami nie można uznać za okoliczność mającą znaczenie dla sprawy, wobec czego organ odwoławczy także w tym zakresie uznał, że przedstawione żądanie, podtrzymane podczas zapoznawania się z aktami sprawy w dniu 3 listopada br., nie zasługuje na uwzględnienie. Przyjąć również należy, że strona została w dotychczasowych postępowaniach poinformowana w jaki sposób może nabyć odpłatnie informacje wskazane we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r.

Odnosząc się natomiast do zarzutu braku metryki – organ II instancji uzupełnił metrykę, jednakże zauważyć należy, że obowiązek wynikający z treści art. 66a k.p.a., również nie ma wpływu na wynik przedmiotowej sprawy, albowiem jak podniósł Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt OSK 187/20, przyjmuje się, że metryka nie ma waloru dokumentu (urzędowego) ani też nie stanowi dowodu, w szczególności zaś nie zastępuje dowodu z dokumentów, do których odsyła.

Biorąc powyższe ustalenia pod uwagę nie sposób zgodzić się z twierdzeniem p. Wojciecha Bartoszyńskiego, że organ zignorował zasadę praworządności wyrażoną w art. 6 k.p.a. jak i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art. 6 k.p.a. wraz z początkową częścią art. 7 k.p.a. formułuje zasadę ogólną legalizmu. Podkreślenia wymaga, że obowiązek organów administracji publicznej działania na podstawie i w granicach prawa wynika z art. 7 Konstytucji RP, natomiast odrębnie, w art. 9 Konstytucji RP, został sformułowany nakaz przestrzegania wiążącego Rzeczpospolitą Polską prawa międzynarodowego, i reasumując w ocenie organu II instancji zarzuty strony są nieuzasadnione.

Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych rozpatrując przedmiotową sprawę stwierdza, iż działanie organu I instancji jest zgodne z obowiązującymi przepisami, zaś uzasadnienie decyzji w sposób wyczerpujący wyjaśnia przyczyny zapadłego rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 3 § 2 pkt 2 w zw. z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) na niniejszą decyzję stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych (00-912 Warszawa, ul. Żwirki i Wigury 103/105), w terminie trzydziestu dni od dnia jego doręczenia.
2. Strona może ubiegać się o przyznanie (w zakresie całkowitym lub częściowym) prawa pomocy obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych, jak i ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego na urzędowym formularzu, według ustalonego wzoru i jest on wolny od opłat sądowych.

generał Jarosław MIKA

Decyzję otrzymują:

Egz. Nr 1 - p. Wojciech Bartoszyński

ul. Storczykowa 10/12 – za potwierdzeniem odbioru; 80-194 Gdansk

Egz. Nr 2 - Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej

ul. Jana z Kolna 8, 81-301 Gdynia;

Egz. Nr 3 - a/a.